

မင်မင်းဆက်မှ ယန္တရားပညာရှင်

စာစဉ်-၁၁

(အောင်ပွဲသတင်း မြို့တော်လို့ ရောက်ရှိလာခြင်း)

Translator-Zero

အခန်း ၁၀၁

အောင်ပွဲသတင်း မြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာ
ခြင်း

*

စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး လှရန်းရန်
က...

"လွတ်လွတ်လပ်လပ် သာ ပြောပါ"

"ပထမအချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်မျိုး လက်ရှိ
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့နေရာမှာပဲ တပ်မှူး
အဖြစ် ရာထူးပဲချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထန်း
ကျင်းမြို့ လက်ဝဲတပ်စခန်းက ဖန့်ကျားရွာရဲ့

တပ်မှူးငယ်အဖြစ်ဆက်နေပါရစေ။ တခြား

နေရာကိုပြောင်းရွှေ့တာမျိုး မလိုလားပါဘူး

လီကျစ်သည် ဖန့်ကျားရွာတွင် သူ၏ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ သူသာ အခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ခံရ
ပါက ဤလုပ်ငန်းများကို စီမံခန့်ခွဲရန် အလွန်
ခက်ခဲသွားပေလိမ့်မည်။ မြေပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်

များနှင့် စက်ရုံများသည် လီကျစ်၏ ကိုယ်ပိုင်
ပိုင်ဆိုင်မှုများဖြစ်သော်လည်း

သူတစ်ပါး၏နယ်မြေတွင် မိမိ၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကို
စီမံခန့်ခွဲရသည်မှာ အဆင်မပြေနိုင်ပေ။ ထို့ပြင်

သူ၏ သြဇာအာဏာလွှမ်းမိုးနည်းသောကြောင့်
လျှို့ဝှက်ချက်များ ပေါက်ကြားသွားရန်လည်း

လွယ်ကူလှသည်။ ထို့ကြောင့် လီကျစ်က သူ၏

လက်ရှိနေရာတွင်သာ ရာထူးတိုးပေးရန်
တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လုရန်းရှန်က သူ၏ မုတ်ဆိတ်မွေးများကိုသပ်
ရင်း...

"ဒါက ပြဿနာမရှိပါဘူး။ မင်းကို လက်ရှိ
နေရာမှာပဲ ဖန့်ကျားရွာရဲ့ တပ်မှူးအဖြစ်
ရာထူးတိုးပေးဖို့ ငါ သေချာပေါက် စီစဉ်ပေးပွဲ
မယ်"

လီကျစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက်...

"ဒုတိယအချက်အနေနဲ့ကတော့ နှိမ်နင်းရေး
စစ်ပွဲတွေမှာ ဆက်မပါဝင်တော့ဘဲ ထန်းကျင်းမြို့
ကိုပြန်ခွင့်ပြုဖို့ စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး
ကို တောင်းဆိုချင်ပါတယ်"

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ လုရန်းရှန်

အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားပြီး...

"မင်းက ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် အမြန်ပြန်
ချင်နေရတာလဲ"

လီကျစ်က လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်ကာ...

"အရှေ့ဘက်က အရိုင်းအစိုင်းတွေ ကျူးကျော်
လာမှာကို ကျွန်တော်မျိုး စိုးရိမ်မိပါတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ထန်းကျင်းမြို့ကိုကာကွယ်ဖို့ ကျွန်တော်
မျိုး ပြန်သွားဖို့လိုအပ်ပါတယ်"

အမှန်တကယ်တော့ လီကျစ်သည် ကျန်းကျိုးမှ
အရှေ့ဘက်အရိုင်းအစိုင်းများကို စိုးရိမ်နေခြင်း
မဟုတ်ဘဲ ထန်းကျင်းမြို့ရှိ သူ၏ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းများကို စိုးရိမ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဖန်
ကျားရွာတွင် သူ စီမံခန့်ခွဲနေရသော နည်းပညာ
မြင့်လျှို့ဝှက်ချက်များစွာကို လုရန်းရုန်းအား မသိ

စေချင်သောကြောင့် အရှေ့ဘက်အရိုင်းအစိုင်း
များကို အကြောင်းပြချက်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူ စစ်ထွက်သွားပြီးနောက် ဖန့်ကျားရွာကို
ကြီးကြပ်ရန် လီရှင်းကို ချန်ထားခဲ့သော်လည်း၊
လီရှင်းမှာ ငယ်ရွယ်သေးသူဖြစ်ရာ ဖန့်ကျားရွာ
တစ်ခုလုံးမှာ ခေါင်းဆောင်မဲ့နေသကဲ့သို့ ဖြစ်
နေသည်။ အကယ်၍ စက်ရုံတစ်ရုံရုံတွင်
ပြဿနာတက်လျှင်ဖြစ်စေ အလုပ်သမားတစ်
ဦးဦးက လျှို့ဝှက်ဖော်မြူလာများကို ပေါက်ကြား
စေလျှင်ဖြစ်စေ လူယုတ်မာတစ်ဦးဦးက သူ၏
ပိုင်ဆိုင်မှုများကို မသမာသောစိတ်ဖြင့် လိုချင်
တပ်မက်လျှင်ဖြစ်စေ ဖြေရှင်းရန်ဦးဆောင်မည့်
သူ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ဖန့်ကျားရွာရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် လီ
ကျစ်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍
ထိုလုပ်ငန်းများတွင် ပြဿနာတက်ကာ ငွေမရှာ
နိုင်တော့ပါက ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့သည် မည်မျှပင်
အင်အားတောင့်တင်းနေစေကာမူ ဆက်လက်
ရပ်တည်နိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ ဖျက်သိမ်းရမည့်
ကိန်း ဆိုက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ လက်ရှိတွင် လီ
ရှင်းက အရမ်းငယ်ရွယ်လွန်းနေပြီး ဖန့်ကျားရွာ
ကို စီမံခန့်ခွဲရာတွင် လီကျစ်၏ နေရာကို
အစားထိုးနိုင်မည့်သူမရှိပေ။ လီကျစ်သည်
ရေရှည်စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲရန်ဆန္ဒမရှိဘဲ အများဆုံး
ဗြောက်လခန့်သာ စစ်တိုက်ပြီးနောက် သူ၏
လုပ်ငန်းများကို ပြန်လည်စီမံခန့်ခွဲရန် ပြန်သွား
ချင်နေသည်။

ဖန့်ကျားရွာရှိလုပ်ငန်းများ ဆက်လက်
လည်ပတ်နေသရွေ့ အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်များ
ကို အလွယ်တကူ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်
မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ရူပြည်နယ်တိုက်ပွဲအပြီးတွင် လီ
ကျစ်သည် ထန်းကျင်းမြို့သို့ ပြန်လိုခြင်း
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ၏အောင်မြင်မှုများက
ကြီးမားလွန်းပြီး ရာထူးတိုးနှုန်းလည်း မြန်ဆန်
လွန်းနေပြီဟု လူရုန်းရုန်က ပြောခဲ့သေးသည်။
ထိုသို့ဆိုလျှင် နောင်တိုက်ပွဲများတွင် သူ့ခုတ်ဖြတ်
ရယူလာမည့် ရန်သူခေါင်းများကို အခြား
သူများ၏နာမည်ဖြင့် စာရင်းသွင်းခံရမည်ဖြစ်ရာ
သူတစ်ပါး အကျိုးအတွက်သာ ဖြစ်သွားပေမည်။
သို့ဖြစ်၍ သူသည် ဟီနန်ပြည်နယ်တွင်

အချိန်ဖြုန်းနေရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။
အကယ်၍ ဖန့်ကျားရွာတွင် တစ်ခုခုလွဲချော်သွား
ပါက သူ အကြီးအကျယ် နောင်တရရပေ
လိမ့်မည်။

လုရှန်းရှန်က ခေတ္တမျှစဉ်းစားလိုက်ပြီး
နောက်...

"အခု မင်းက တပ်မှူးကြီးအဆင့်ထက်တောင်
မြင့်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မင်းကို မစော်ကား
ရဲတော့ပါဘူး။"

လုရှန်းရှန်က လီကျစ်ကို တပ်မှူးကြီးအဆင့်
ထက်ကျော်လွန်၍ နေရာပေးထားကြောင်း
သတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လီ
ကျစ်ကို တဖြည်းဖြည်းရာထူးတိုးပေးရန် သူ
ရည်ရွယ်ထားပြီး လီကျစ်၏ ရှေ့ရေးမှာ

တောက်ပနေကြောင်း ပြသလိုက်ခြင်းပင်။
နောက်ထပ် ငါးနှစ် သို့မဟုတ် ဆယ်နှစ်အတွင်း
လီကျစ်သည် တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးဖြစ်လာ
နိုင်သည် သို့မဟုတ် လူရုန်းရုန် လက်အောက်ရှိ
ဒုတိယစစ်သူကြီးပင် ဖြစ်လာနိုင်ခြေရှိသည်။

သို့သော် လီကျစ်က ငါးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်တိုင်တိုင်
စစ်ပွဲများကို မည်သို့ဆင်နွှဲနိုင်မည်နည်း။
အကယ်၍ ထိုသို့သာလုပ်ခဲ့လျှင် ဖန့်ကျားရွာတွင်
သေချာပေါက် ပြဿနာများဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပြီး
ပြဿနာများသာ ပေါ်ပေါက်လာပါက
ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့သည် တပ်သားများကို လစာပေး
နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ လီကျစ်က လက်ယှက်
ကာ...

"အမတ်ကြီးရဲ့ စေတနာကို ကျွန်တော်မျိုး

နားလည်ပါတယ်... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုးက
ထန်းကျင်းမြို့က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေအတွက်
ပိုပြီးစိုးရိမ်မိလို့ပါ။ အရှေ့ဘက်က အရိုင်းအစိုင်း
တွေ ရောက်လာခဲ့ရင် ကာကွယ်မယ့်သူ မရှိမှာကို
လည်း ကြောက်မိလို့ပါ။"

လီကျစ်၏ စကားကိုကြားသောအခါ လုရှန်းရှန်
သည် သူ၏ မုတ်ဆိတ်မွေးများကို သပ်ရင်း
တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

ဒီ လီကျစ်က သူ့လက်အောက်မှာ မနေချင်ဘူး
ပဲ...။

အရှေ့ဘက် အရိုင်းအစိုင်းများကို ကာကွယ်မည်
ဆိုသည်မှာ ဆင်ခြေတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ အရှေ့
ဘက် အရိုင်းအစိုင်းများ နယ်စပ်ဂိတ်ကိုကျော်
ဖြတ်လာသည်ဟူသော သတင်းအစအနမျှပင် မ

ရိုသေးဘဲ သူက ဘာကြောင့် ဤမျှအလျင်စလို
ပြန်ချင်နေရသနည်း။ သူ ခုတ်ယူလာသော ရန်
သူ့ခေါင်းများကို အခြားသူများအား ခွဲဝေ
ပေးလိုက်ရသဖြင့် လီကျစ် စိတ်ဆိုးသွားကာ
ဆက်လက်မတိုက်ခိုက်လိုတော့ခြင်းဖြစ်မည်ဟု
လုရှန်းရှန်း ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ မည်သို့
ပင်ဆိုစေ သူက တက်ကြွလန်းဆန်းနေသော
လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ရာ ဤမျှကြီးမားသော ဆုံးရှုံး
မှုကို သည်းခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ သူသာထိုဆုံးရှုံးမှုကိုသည်းခံပြီး မိမိ
လက်အောက်တွင် နှစ်အနည်းငယ်မျှ ဆက်လက်
တိုက်ခိုက်ပါက တပ်မှူးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်လာ
နိုင်သော်လည်း ယခုတော့ ဤလူငယ်လေးသည်
ကိစ္စသေးသေးလေးတစ်ခုအပေါ် ဒေါသထွက်

ကာ မိမိ၏အနာဂတ်ကို စွန့်လွှတ်နေခြင်းပင်။

သို့ရာတွင် လုရန်းရုန်းက လီကျစ်ကို ဆက်လက်
ထားရှိရန်အတင်းအကျပ် မတောင်းဆိုတော့ပေ။

ယခုအခါ အဘိုးကြီးလောင်ဟွေဟွေကို

သုတ်သင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ သူပုန်များထဲတွင်

အင်အားအကြီးဆုံးဖြစ်သော ကောင်း နှင့် လီ

တို့၏ တပ်ဖွဲ့များမှာလည်း အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်

သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဘုရင့်တပ်ဖွဲ့၏ ဂုဏ်သတင်း

အရှိန်အဝါ ကြီးမားလာပြီး သူပုန်များမှာလည်း

သတ္တိကြောင့်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ ကျန်ရှိနေ

သေးသော သူပုန်အဖွဲ့ ဆယ်ဖွဲ့နှင့် ဆက်လက်

ဖြစ်ပွားမည့် တိုက်ပွဲများမှာ ယခင်လောက်

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင်

နေရာအသီးသီးမှစစ်ကူများ ဆက်လက်ရောက်ရှိ

နေဆဲဖြစ်သဖြင့် တပ်ဖွဲ့အင်အားလုံလောက်မှု ရှိ
နေပေသည်။

ယခုအချိန်သည် တပ်စခန်းအသီးသီးမှတပ်ဖွဲ့
များက သူပုန်များကိုလိုက်လံနှိမ်နင်းပြီး
ဂုဏ်သိက္ခာယူရမည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍
လီကျစ်သာ ပြန်သွားချင်ပါက ဂုဏ်ယူမည့်
တပ်မှူးကြီးတစ်ယောက် လျော့သွားခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ လာသူကိုကြိုဆို၍ သွားသူကို မ
တားဆီးရဟူသော စကားလည်းရှိသည်မဟုတ်
ပါလော။ လီကျစ်က ထွက်သွားချင်နေမှတော့ လု
ရှန်းရှန်းလည်း ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ထားမည်
မဟုတ်တော့ပေ။

လုရှန်းရှန်းက အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးနောက်
ခေါင်းညိတ်ကာ...

"ကောင်းပြီလေ... အခု တပ်အင်အားလည်း
လုံလောက်နေပြီ... မင်းလည်း ကြီးမားတဲ့
အောင်မြင်မှုတွေရထားပြီးပြီဆိုတော့ မင်းရဲ့
တပ်ဖွဲ့တွေကို ထန်းကျင်းမြို့ကို အရင်ပြန်ခွင့်ပြု
လိုက်မယ်။ အဲဒီနောက် မဟာမင်အင်ပါယာရဲ့
ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ဆီ သဝဏ်လွှာဆက်သပြီး
မင်းအတွက် အခြေအနေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
တင်ပြပေးပါမယ်"

လီကျစ်က ရိုသေစွာဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

"စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီးကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒီလိုသာ ခွင့်ပြုပေး
မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးရယူထားတဲ့ ရန်သူ
ခေါင်းတွေကို လိုလိုလားလားပဲ စွန့်လွှတ်ပါမယ်"

ရန်သူခေါင်းများခွဲဝေခြင်းကိစ္စကို လုရှန်းရှန်းနှင့်

ဆွေးနွေးပြီးနောက် လီကျစ်သည် လုရှန်းရှန်၏
နောက်မှလိုက်ကာ ပင်မတဲတော်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့
သည်။

အမတ်ကြီးများအားလုံးသည် လုရှန်းရှန်တစ်
ယောက် လီကျစ်နှင့် ရန်သူ့ခေါင်းကိစ္စ ဆွေးနွေး
ရန် ဘေးဘက်တဲတော်သို့သွားခဲ့မှန်း သိနေကြပုံ
ရပြီး အားလုံးက ထိုနေရာတွင်စိုးရိမ်တကြီး
စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ ယခု လုရှန်းရှန်
ကျေနပ်စွာ ပြန်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရ
သောအခါ ဆွေးနွေးမှု အောင်မြင်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိလိုက်ကြသည်။ ဤ
ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အောင်ပွဲတွင် လီကျစ်၏
တပ်ဖွဲ့များက ရန်သူ့ခေါင်းများ၏ ထက်ဝက်ကို
ရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လီကျစ်သာ

သူရထားသော ခေါင်းများကို စွန့်လွှတ်ရန် ဆန္ဒရှိ
ပါက အမတ်ကြီးများ၏ အောင်မြင်မှုက နှစ်
ဆတိုးသွားပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မိမိရရှိမည့်
အကျိုးအမြတ်များကို ခွဲဝေပေးရန် ဆန္ဒရှိနေ
သော လီကျစ်ကို ကြည့်သည့် သူတို့၏ အကြည့်
များက အလွန်ပင်ဖော်ရွေလာကြတော့သည်။

လီကျစ်ကို တောင်းပန်ခဲ့ရသော အမတ်ငါးဦး
ပင်လျှင် ရှက်ရွံ့နေခြင်းမရှိတော့ဘဲ လီကျစ်ကို
မြှောက်ပင့်ဖော်ရွေသော အမှုအရာများဖြင့်
ကြည့်နေကြသည်။

လီကျစ် သူ့အနီးမှ ဖြတ်သွားမည်ကိုမြင်
သောအခါ မီယွမ် ဒုတိယတပ်မှူးကြီး လေရှိရ
န်းက မျက်နှာချိုသွေးကာ

"ဒုတိယတပ်မှူးကြီး... ဒုတိယတပ်မှူးကြီး... ဒီ

တစ်ခါတော့ ခင်ဗျားတပ်မှူးချုပ်အဖြစ် ရာထူးတိုးခံရတော့မယ် ထင်တယ်နော်"

လီကျစ်မှာ စိတ်အခြေအနေမကောင်းလှသဖြင့် သူ့ကို တစ်ချက်သာကြည့်လိုက်ပြီး ဘာမှ ပြန်မ ပြောပေ။ လေရှိရုန်းသည် လီကျစ်၏ လျစ်လျူရှု ခြင်းကို ခံလိုက်ရသော်လည်း ဒေါသထွက်ဘဲ နှုတ်ခမ်းကိုသာ ဆူလိုက်သည်။

မြို့စောင့်တပ်မှူးကြီး ချန်ကျိပ်ပန်းမှာမူ လီကျစ် နှင့် လုရုန်းရုန်းတို့ ကိစ္စပြတ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း မြင်သောအခါ မျက်နှာပူနေခြင်းမျိုး မရှိတော့ဘဲ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် လီ ကျစ်၏ ဂုဏ်သတင်းအရှိန်အဝါကို မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး ယခုအခါ လီကျစ်၏ ရန်သူ ခေါင်းများ ခွဲဝေပေးမှုကြောင့် အကျိုးအမြတ်များ

ရရှိတော့မည်ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ သူသည် လီ
ကျစ်ကို အလွန်ပင်ရိုသေလေးစားနေပြီ
ဖြစ်သည်။ မိမိရှေ့တွင် နေရာကျယ်ကျယ်တစ်ခု
ဖယ်ပေးလိုက်ပြီး...

"ဒုတိယတပ်မှူးကြီး... ဒီဘက်ကို ကြွပါဗျာ...
ကျုပ်ရှေ့မှာ လာရပ်ပါ"

***

လှရှန်းရှန်းသည် တစ်ရက်တိုင်တိုင်
သေသေချာချာစဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီးနောက် ရန်သူ
ခေါင်းများကို အမတ်ကြီးများထံခွဲဝေပေးလိုက်
သည်။ ထို့နောက် သူတို့၏ အောင်မြင်မှုများ
အတွက် သဝဏ်လွှာကိုရေးသားကာ မြို့တော်သို့
အမြန် ပေးပို့လိုက်လေသည်။

ခေါင်းပေါင်း တစ်သောင်းသုံးထောင်ရရှိခဲ့ပြီး

သူပုန်ခေါင်းဆောင် အဘိုးကြီးလောင်ဟွေဟွေ
မာရီရင် စစ်ပွဲအတွင်းကျဆုံးသွားခြင်း... ဤ
သည်ကား ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော အောင်ပွဲ
သတင်းပင်။ သတင်းရောက်လာသောအခါ
မြို့တော်တစ်ခွင် ချီးမွမ်းသံများ ဖုံးလွှမ်းသွားပြီး
လူတိုင်းက လုရုန်းရုန်း၏ ထူးချွန်လှသော
ခေါင်းဆောင်မှုကို ချီးကျူးကြကာ ဧကရာဇ်မင်း
မြတ်၏ သူ့ကို စစ်သူကြီးချုပ်အဖြစ်ခန့်အပ်ခဲ့
သော ကြီးမားလှသည့်ဉာဏ်ပညာတော်ကို
ပို၍ပင် ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်နေကြသည်။

ညဉ့်နက်ယံအချိန်... နန်းတော်တွင်းရှိ ချန်းချင်း
နန်းဆောင်တွင်။

ဧကရာဇ်ချုံကျန်းမင်းမြတ်သည် ညီလာခံစားပွဲ
တော်ရှေ့တွင်ထိုင်ကာ လုရုန်းရုန်း၏ သဝဏ်လွှာ

ကို သေသေချာချာ ထပ်မံဖတ်ရှုနေလေသည်။

"လျောင်းတုန်း စစ်သေနာပတိချုပ်သည် ပင်မ တပ်ဖွဲ့၏ အရှေ့ဘက်တောင်ပံကို ထိန်းချုပ်ကာ ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ရန်သူခေါင်း တစ် ထောင်နှစ်ရာနှစ်ဆယ့်ခုနစ်လုံး ရယူနိုင်ခဲ့သည်"

"ကျန်းရှာသီယီဂိတ် ဒုတိယတပ်မှူးကြီး လီချုံ ကျန်းသည် ရဲရင့်စွာတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး သူပုန်ခေါင် ဆောင်နှင့် သူပုန်တပ်မှူးကြီးတို့၏ အရှေ့ဘက် တောင်ပံကိုထိုးဖောက်ကာ ရန်သူခေါင်း ရှစ်ရာ ရှစ်ဆယ့်တစ်လုံး ရယူနိုင်ခဲ့သည်"

"မီယွမ် ဒုတိယတပ်မှူးကြီး လေရှီရန်းသည် အရှေ့ဘက်တောင်ပံကို ထိန်းချုပ်ကာ ရန်သူ ခေါင်း ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ့်သုံးလုံး ရယူနိုင်ခဲ့ သည်"

ဧကရာဇ်မင်းမြတ်သည် ထိုစာကြောင်းကိုဖတ်
ပြီးနောက်ပြုံးလိုက်ကာ သဝဏ်လွှာကို စားပွဲ
တော်ပေါ်ချလိုက်ပြီး ဝမ်ချန်အန်းကို ပြုံးလျက်
မေးလိုက်သည်။

"ဝမ်ချန်အန်း... ကိုယ်တော် ခန့်အပ်လိုက်တဲ့ ဒီ
စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး လုရှန်းရှန်
ဘယ်လိုနေလဲ"

ဝမ်ချန်အန်းက ဦးညွတ်ကာ လျှောက်တင်လေ
သည်။

"အရှင်မင်းမြတ်ရဲ့ ဉာဏ်ပညာတော်က အလွန်
ကြီးမားလှပါတယ်။ ဒီ လုရှန်းရှန်က အလွန်ရဲရင့်
ပြီး စစ်မြေပြင်မှာ ကိုယ်တိုင်ဓားကိုင့်တိုက်ခိုက်ခဲ့
တဲ့အပြင် ချမ်းဝမ် နဲ့ လီကျီချန် တို့ကို ဖရိုဖရဲ
ထွက်ပြေးစေခဲ့ပြီး အဘိုးကြီးလောင်ဟွေဟွေကို

ပါ စစ်ပွဲမှာသုတ်သင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူက တကယ်ကို ရှားပါးလှတဲ့ စစ်သူကြီးကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ဒီလို အရည်အချင်းရှိတဲ့ စစ်သူကြီးကို ရှာဖွေနိုင်တာက အရှင်မင်းမြတ်ရဲ့ ထူးကဲလှတဲ့ အမြော်အမြင်ကြောင့်ပါပဲ။"

ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ကပြုံးကာ...

"ဒါက စစ်ရေးအမတ်ကြီး ကျန်ဖုန်းယိရဲ့ ထောက်ခံချက်နဲ့ နန်းရင်းဝန်ကြီးရဲ့ သဘောတူညီချက်အရ လုပ်ခဲ့တာလေ။"

ဝမ်ချန်အန်းက ဆက်လက်၍...

"အရှင်မင်းမြတ်အနေနဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်တာက ကြီးမားတဲ့ ဉာဏ်ပညာတော်ကို ပြသနေတာပါ... အမတ်တွေဆီက မရေမတွက်နိုင်တဲ့ အကြံပြုချက်တွေထဲမှာ ဘယ်အရာက မှန်"

တယ် ဘယ်အရာက မှားတယ်ဆိုတာကို သိမြင်
နိုင်တာက အရှင်မင်းမြတ်ရဲ့ ကြီးကျယ်လှတဲ့
အမြော်အမြင်ကြောင့်ပါပဲ ဘုရား"

ဝမ်းချန်အန်းက ခေတ္တရပ်နားပြီးနောက် ဆက်
ပြောလေသည်။

"ချမ်းဝမ်းက သူပုန်အဖွဲ့ ဆယ့်သုံးဖွဲ့မှာ အင်အား
အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး လီကျီချန် နဲ့ မာရှီရင် တို့က
လည်း အင်အားကြီးတဲ့ သူပုန်တွေပါ။ အခု လုရှ
န်းရှန်က တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတည်းနဲ့ ကောင်း နဲ့ လီ
တို့ကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ပြီး မာ ကို သုတ်သင်နိုင်ခဲ့ပါ
တယ်။ ဘုရင့်တပ်ဖွဲ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေက
အကြီးအကျယ်တက်ကြွလာပြီး သူပုန်တွေကို
နှိမ်နင်းဖို့ အခြေအနေတွေကအများကြီး
ပြောင်းလဲသွားပါပြီ။ မကြာခင် ဟုန်ချန်ချီရဲ့ တပ်

တွေ တောင်ဘက်ကို ချီတက်လာတဲ့အခါ သူပုန်
တွေ ပုန်းအောင်းစရာ နေရာမရှိတော့ဘူးလို့
ထင်ပါတယ် ဘုရား"

"ဒါကြောင့် ဒီသူပုန်တွေက ဆောင်းဦးရာသီက
ကျိုင်းကောင်တွေလိုပါပဲ... နောက်ထပ် ရက်အ
ကြာကြီး ခုန်ပေါက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

ဝမ်ချန်အန်း၏ မြောက်ပင့်စကားများကိုကြားရ
သောအခါ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်လည်း အနည်းငယ်
သဘောကျသွားသည်။ မင်းကြီးသည် နဂါးဝတ်ရုံ
တော်၏ ရှေ့ဘက်ကိုခါလိုက်ပြီး ပလ္လင်တော်ပေါ်
တွင် ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သဝဏ်လွှာ
ကိုထပ်မံကြည့်ရှုရာ... အောက်ဘက်တွင် လီကျစ်
နှင့်ပတ်သက်သော အစီရင်ခံစာကို မြင်တွေ့
လိုက်ရလေသည်။

"ထန်းကျင်းမြို့၊ ဖန့်ကျားရွာ တပ်မှူးငယ် လီ
ကျစ်သည် တိုက်ပွဲတွင် သူပုန်ခေါင်းဆောင် အ
ဘိုးကြီးလောင်ဟွေဟွေ(မာရိုရင်)ကို သုတ်သင်
နိုင်ခဲ့ပြီး ရန်သူခေါင်း တစ်ထောင့်ခြောက်ဆယ့်
ငါးလုံး ရယူနိုင်ခဲ့သည်"

ခေါင်းပေါင်း တစ်ထောင့်ခြောက်ဆယ့်
ငါးလုံး...။ ဒါက ဒီတိုက်ပွဲမှာ ဒုတိယတပ်မှူးကြီး
တွေနဲ့ တပ်မှူးကြီးတွေ ရခဲ့တာထက်တောင် ပိုမ
များနေဘူးလား။ ဒါက ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့တစ်
ခုရဲ့ စစ်ရေးအောင်မြင်မှု ဟုတ်လို့လား။

***